

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ФІЛОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ
ВИКЛАДАННЯ
ГУМАНІТАРНИХ
ДИСЦИПЛІН**

**Збірник
наукових праць**

2015

ББК 81.2
А - 43
УДК: 81. 243

Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. — Рівне: РДГУ, 2015. — 120 с.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем викладання іноземної мови, філології, теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Безкоровайна Ольга Володимирівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Заступник головного редактора:

Мороз Людмила Володимирівна – кандидат філологічних наук, професор (відповідальний редактор) (Рівненський державний гуманітарний університет).

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Вербець Владислав Володимирович – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Гронь Лариса Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).

Деменчук Олег Володимирович – доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Карпенчук Світлана Петрівна – доктор філологічних наук, професор, (Рівненський державний гуманітарний університет);

Коваль Ганна Петрівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Литвиненко Світлана Анатоліївна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Малафійк Іван Васильович – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПСН (Рівненський державний гуманітарний університет);

Михальчук Наталія Олександрівна – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ніколайчук Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Петренко Оксана Борисівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, член-кореспондент Міжнародної слов'янської академії наук, ректор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Романюк Світлана Констянтинівна – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).

Сербіна Тетяна Георгіївна – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).

Шугасва Людмила Михайлівна – доктор філософських наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ямницький Вадим Маркович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Затверджено Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 15 від 26.11.2015 р.).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії. Рукописи рецензуються і не повертаються.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Остафова, 31. Рівненський державний гуманітарний університет

ISBN 966 — 7281 — 09 — 03.

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2015

Hartford, Holme.

Нерідко американські міста змінювали свої назви. Наприклад, місто *Cincinnati*, засноване Джоном Клівзом Сімсом і полковником Робертом Паттерсоном в 1788 році, раніше називалось *Losantivil*. Цю назву воно отримало з чотирьох слів на різних мовах і означало «місто, розташоване навпроти гирла річки *Likin River*» («*ville*» в перекладі з французької означає місто, «*anti*» в перекладі з грецької – протилежний, «*os*» на латині означає гирло і «*L*» – все, що дісталось від річки *Likin River*). У 1790 році губернатор Північно-Західної території Артур Сент-Клер змінив назву міста на *Cincinnati* в честь Товариства Цинциннаті, членом якого він був.

Зрозуміло, що розгадати походження всіх назв навряд чи можливо. Крім цього, не всі початкові назви були закріплені на письмі, оскільки у ранньоамериканський період індіанські племена і народності мали лише зародкове піктографічне або складне ієрогліфічне письмо, багато пам'яток якого європейські колонізатори знищили. Існує також певна тенденція представляти деякі назви в романтичному ореолі, який не завжди має відношення до первинного значення. Наприклад, довгі роки американці вважали, що індіанська назва річки *Mississippi* відображає поетичне поняття «родоначальник вод» і відповідно перекладена англійською мовою «*father of waters*». Тільки пізніше виявилось, що для індіанців ця назва означала «велика річка», а попередній переклад був неточним [5, с. 197].

Таким чином, молодість топонімії США та інтенсивність її утворення багато в чому визначає своєрідність її сучасного становища, а саме співіснування традиційних (запозичених) і нових (специфічних) топонімічних моделей. Всі ці фактори – єдина англійська мовна база в її американському варіанті, індіанський топонімічний пласт, зафіксований засобами англійської орфографії, своєрідна спільність з європейськими найменуваннями при допомозі застосування переносів, значна повторність назв в середині країни – обумовили цілісність сучасної топонімічної системи США. На закінчення хотілося б відзначити, що існує безліч міст, як в США, так і за їх межами, назви яких до кінця залишаються таємницею. Тому топоніміка надовго залишиться величезним пластом роботи для дослідників, оскільки вона допомагає нам глибше проникнути в культуру і мову народу, що населяв територію в момент їх іменування.

ЛІТЕРАТУРА

1. Веселовский С. Б. Топонимика на службе у истории / С. Б. Веселовский // Исторические записки, 2003. – С. 24-52.
2. Леонович С. С. Топонимы США: учебное пособие по английскому языку / С. С. Леонович. – М.: Высшая школа, 2004. – 247 с.
3. Храмцова Т. С. Проблемы американской топонимики / Т. С. Храмцова. – Питер: СПб, 2004. – 450 с.
4. Bright W. Native American Placenames of the United States / W. Bright. – Norman: University of Oklahoma Press, 2004. – 600 p.
5. Harder K. Illustrated dictionary of place names. United States & Canada / K. Harder. – New-York: Van Nostrand, 1976. – 631 p.

Резюме. Топонимы – это факты языка, которые закреплены территориально. В статье рассматриваются топонимы Америки, раскрываются причины их появления и факторы, влияющие на формирование американской топонимики.

Ключевые слова: американские топонимы, этимология, заимствование, антропонимы.

The summary. Place names are the facts of language that are fixed geographically. The article examines American toponyms, the reasons of their occurrence and the factors influencing the formation of the American toponymy.

Key words: American place names, etymology, borrowing, anthroponomy.

Одержано редакцією 21.11.2015 р.

УДК: 81

С. А. БІГУНОВА, Ю. К. ГРЕБЕНЮК

ЕКСПЛІКАЦІЯ ТЕОРІЇ КОНЦЕПТІВ У НАУКОВОМУ РОЗВИТКУ

Резюме. В даній статті розглянуто експлікацію теорії концептів у науковому розвитку. Досліджено теорію концепту в її діахронічному аспекті.

Ключові слова: концепт, «класична теорія концептів», когнітивістика, дефініція, науковий розвиток.

На сучасному етапі свого розвитку когнітивістика зіткнулася з досить звичною ситуацією для будь-якої нової гуманітарної галузі: протилежні та численні погляди вчених – представників, міждисциплінарний характер науки, гетерогенність методик та термінологічний дисонанс призвели до того, що у сучасного дослідника може скластися враження про нескінченну варіативність когнітивної науки. Вже впродовж достатньо великого відрізка часу в списку найбільш затребуваних та відносно нерозкритих когнітивних термінів перше місце посідає, беззаперечно, термін «концепт». Попри достатню частотність його використання,

в лінгвістиці все ж немає єдиної інтерпретації. Хоча загальновідомим є той факт, що для точних наукових пошуків та досліджень потрібне однозначне розуміння систем, термінів та їх вживання. Враховуючи важливість всіх аспектів пізнання – а «концепт» є найбільш фундаментальною конструкцією в теорії свідомості – це не дивно, що «концепт» створює так багато контрверсій у сучасній науці.

Для того щоб ґрунтовніше розібратися в причинах виникнення такої варіативності та нечіткості зазначених вище елементів, варто звернутися до першооснов нашої сфери дослідження.

Звертаючись до терміну «концепт», науковці часто визначають його сутність образно, метафорично: «концепт» – це і «багатомірний згусток смислу», і «смісловий квант буття», і «ген культури», і «деяка потенція значення», і «згусток культури у свідомості людини», і «ембріон розумової операції» [1, с. 273]. Проте слід зазначити, що чіткого визначення цього феномена досі так і не знайдено, хоча на сьогоднішній день існують вже доволі ґрунтовно описані властивості конкретних різновидів концептів.

Цікавим є той факт, що навіть не існує єдиної точки зору щодо виникнення самого слова «концепт». Так, за однією теорією воно походить від латинського *conceptus*, що в перекладі означає «думка, уявлення, поняття» і первинно застосовувалося як термін логіки та філософії [12]. За другою версією, автором якої В. Колесов, під концептом розуміється «не *conceptus* (умовно передається терміном «поняття») а *conceptum* («зародок», «зернятко»), з якого й виростають у процесі комунікації всі змістові форми його втілення в дійсності» [4, с. 81].

Говорячи про концепт, не можна не згадати про «класичну теорію концептів», що є складовим елементом квінтесенції теорії концептів. Вона є п'ятим елементом з-поміж чотирьох інших теорій – прототипів (теорії зразку, атомістичної теорії, теорії – теорій та неокласичних теорій). «Класична теорія концептів» – це, щонайменше, погляд на ординарні концепти, на суб'єкт, який продукує концепт, знаючи необхідні і правильні форми для вживання даного концепту. Варто зауважити, що сьогодні існує широка варіація альтернативних теорій концептів, але усі вони є рефлексією «класичної теорії концептів» та «концептуальних детермінантів». Так чи інакше, більшість концептуальних теорій можна розглядати як реакцію за чи проти розвитку «класичної теорії концептів» [13].

Варто зазначити, що існує два різних аспекти в класичній теорії, хоча, досить часто, ці два аспекти недостатньо розрізнені. По-перше, вважається, що всі концепти (за виключенням, можливо, деяких специфічних базових або ж примітивних концептів) мають класичну дефініцію; або ж іншими словами – визначення, яке має достатньо підґрунтя, щоб бути концептом. По-друге, передбачається, що якщо суб'єкт має або володіє концептом – охоплює його – тоді він повинен також знати його відповідне визначення.

«Класична теорія концептів» співвідноситься з західною філософією. Питання про різноманітні концепти та їхні дефініції можна знайти ще у працях Платона, Сократа і Аристотеля. В ранній модерністській філософії питання класичної теорії було також домінантним, варто лише згадати про праці Р. Декарта, Б. Паскаля, Б. Спінози та особливо Дж. Локка. Терміном «концепт» з боку термінологічної системи логіки також оперували М. Бубер, Л. Вітгенштейн, Г. Х. фон Врігт, Е. Гуссерль, Х.-Г. Гадамер, М. Гайдеггер, Хосе Ортега-і-Гассет, І. Фізер, З. Фрейд, Т. Юнг та інші.

Очевидно, що деякі мислителі – класики вважали, що «концепт» має сталу дефініцію, але при детальному вивченні така думка не завжди справджувалася. Цю ідею підтримували також науковці в кінці ХХ століття З. Д. Попова та І. А. Стернін, «інтенсивні дослідження, які було розпочато в області когнітивної лінгвістики, демонструють велику різницю в розумінні самого терміну «концепт». Вживання цього терміну стало дуже поширеним, що призводить до численних термінологічних неточностей, протиріч та теоретичних непорозумінь» [3, с. 3].

«Концепт» є високим ментальним абстрактним утворенням, пов'язаним переважно саме зі словом. Тому стає цілком зрозуміло, що він включає в себе також тільки всю комунікативно значиму інформацію, а не тільки предметну віднесеність. «Концепт» як ментальне утворення високого ступеня абстрактності пов'язаний переважно саме зі словом. З цього випливає, що він включає в себе крім предметної віднесеності всю комунікативно-значиму інформацію. Насамперед, це вказівки на місце, займане цим знаком в лексичній системі мови: його парадигматичні, синтагматичні та словотворчі зв'язки – те, що Ф. Соссюр називає «значимістю» і що, в кінцевому підсумку, відображає «лінгвістичну цінність позамовного об'єкта». [4, с. 48]. Експлікація концепту має ґрунтуватися на квантитативних критеріях: можна говорити про асоціативний зв'язок слів і понять лише в тому випадку, якщо спостерігаємо повторюваність (у вигляді частоти вживання) тих чи інших слів – супровідників [6, с. 92]. Згідно з В. І. Карасиком, «концепт» складається з трьох компонентів – понятійного, образного та ціннісного, останній серед яких є домінуючим, оскільки служить дослідженню культури, а в основі культури лежить саме ціннісний принцип [3, с. 6]. Варто згадати також про релігійного філософа С. А. Аскольдова, з його іменем пов'язують появу вчення про концепт. Він визначав концепт як «мисленнєве утворення, яке заміщує нам у процесі мислення неозначену множинність предметів того самого роду» [2, с. 269]. Але «концепт» не завжди є субститутом реальних предметів, він може замінити певні частини предмета чи реальних дій, і, загалом, замінити різного роду вельми точні й суто мисленнєві функції [1, с. 270].

На відміну від поняття, «концепт» можна не тільки осмислити, але й «відчути, пережити». А це в свою чергу означає, що його об'єм (концепту) є ширшим за об'єм поняття. Адже поняття або смислова домінанта є беззаперечним і невід'ємним ядром «концепту». І саме цьому ми знаходимо підтвердження у праці С. Х. Ляпіна: «в глибині концепту мерехтить поняття» [8, с. 15]. Концепт накопичує свій зміст протягом усього

часу існування людства, він не зникає повністю і не позбувається набутих компонентів.

На даному етапі наукового розвитку термін «концепт» застосовується доволі широко як у філософії, так і в лінгвістичних і загальнофілологічних науках. «Концепт» як термін зафіксувався в понятійному апараті когнітивістики, семантики, психолінгвістики, прагматики і т.д. Звісно, на утвердження терміну в науці вплинуло його певне доволіне вживання в різних терміносистемах. Не дарма, лінгвокультуролог С. А. Воркачев в одній зі своїх програмних робіт засвідчує «концепт» як «парасольковий термін» [2, с. 45].

ЛІТЕРАТУРА

1. Аскольдов С. А. Концепт и слово / С. А. Аскольдов // Русская словесность. От теории словесности к структуре текста: антология / под общ. ред. В. П. Нерознака. – Москва: Academia, 1997. – С. 267 – 279.
2. Воркачев С. Г. Счастье как лингвокультурный концепт / С. Г. Воркачев. – М.: Гнозис, 2004. – 236 с.
3. Карасик В. И. О категориях лингвокультурологии / В. И. Карасик. // Языковая личность: проблемы коммуникативной деятельности. – Волгоград: Перемена, 2001. – С. 3 – 16.
4. Колесов В. В. Жизнь происходит от слова / В. В. Колесов. – Санкт-Петербург: Златоуст, 1999. – 368 с.
5. Красавский Н. А. Эмоциональные концепты в немецкой и русской лингвокультурах / Н. А. Красавский. – Волгоград: Перемена, 2001. – С. 40-59.
6. Лексикологія німецької мови : [посібник] / В. В. Левицький ; [наук. ред. Кантемір С. О. ; ред. Мазур С. І.]. – Вінниця : Нова Книга, 2014. – 390 с.
7. Лихачев Д. С. Концептосфера русского языка / Д. С. Лихачев // Известия РАН. Серия литературы и языка. – 1993, № 1. – С. 3 – 9.
8. Ляпин С. Х. Концептология: к становлению подхода / С. Х. Ляпин // Концепты. – Архангельск. – 1997. – №1. – С. 11 – 35.
9. Попова З. Д. Понятие «концепт» в лингвистических исследованиях / З. Д. Попова, И. А. Стернин. – Воронеж: ВГУ, 1999. – 35 с.
10. Слышкин Г. Г. Лингвокультурный концепт как системное образование / Г. Г. Слышкин. // Лингвистика и межкультурная коммуникация. – Воронеж: Вестник ВГУ. – 2004. – №1. – С. 29–34.
11. Степанов Ю. С. Константы: словарь русской культуры. Опыт исследования / Ю. С. Степанов. – Москва: Школа «Языки русской культуры», 1997. – 824 с.
12. Earl D. Concepts [Електронний ресурс] / Dennis Earl // Internet Encyclopedia of Philosophy – Режим доступу до ресурсу: <http://www.iep.utm.edu/conc-cl/>.
13. Earl D. The Classical Theory of Concepts [Електронний ресурс] / Dennis Earl // Internet Encyclopedia of Philosophy – Режим доступу до ресурсу: <http://www.iep.utm.edu/conc-cl/>.

Резюме. В данной статье рассмотрено экспликацию теории концептов в научном развитии. Исследовано теорию концепта в ее диахроническом аспекте.

Ключевые слова: концепт, «классическая теория концептов», когнитивистика, дефиниция, научное развитие.

The summary. The article deals with the explication of the concept theory in the scientific development. The theory of the concepts in its diachronic aspect has been studied.

Key words: concept, «the classical theory of concepts», cognitive science, definition, scientific development.

Одержано редакцією 4.11.2015 р.

УДК: 811.111

О. Є. ВЕРЬОВКІНА, В. Є. ГОНТАР

ЗІСТАВНИЙ АНАЛІЗ ІРОНІЧНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ АНГЛОМОВНОГО ТА УКРАЇНСЬКОГО ПОЛІТИЧНИХ ДИСКУРСІВ

Резюме. У статті розглядається функціонування іронічних мовленнєвих актів в англomовному та українському політичних дискурсах, проведено їх зіставний аналіз, охарактеризовано особливості сучасних англomовного та українського політичних дискурсів.

Ключові слова: іронія, політичний дискурс, іронічний мовленнєвий акт.

Політика – це сфера людської діяльності, яка постійно піддається критиці, відтак іронія як засіб досягнення поставленої мети стає найбільш доречною інформаційною зброєю, адже сприяє подачі істинної думки щодо політичних реалій замасковано під зовнішньою благопристойною формою. Іронія, наповнюючи дії комунікантів прагненням до конкуренції та співробітництва, використовується як засіб вирішення тих комунікативних завдань, які не можуть бути ефективно розв'язані з використанням «прямого» зв'язку.

Будь-який дискурс, у тому числі і політичний, за своєю природою має вплив на адресата, бере до уваги його систему поглядів як потенційного інтерпретатора з метою модифікування намірів, думок та мотивування дій аудиторії. Створивши в адресата відчуття добровільного прийняття чужої думки, зацікавленості, актуальності, істинності й задоволення, адресант може домогтися успіху у впливі. Залучення іронії у

МИХАЛЬЧУК Н. О., ІВАШКЕВИЧ Е. З. CROSSCULTURAL COMMUNICATION AS A WAY TO DEVELOP INTERCULTURAL COMPETENCE	3
МОРОЗ Л. В., ПАШКО І. О. ЕЛІПТИЧНІ КОНСТРУКЦІЇ У НІМЕЦЬКІЙ ВІЙСЬКОВІЙ ДОКУМЕНТАЦІЇ	8
МОРОЗ Л. В., СКІБЧИК А. В. ДО ПРОБЛЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ТА НІМЕЦЬКИХ ТЕРМІНОЕЛЕМЕНТІВ-ЛАТИНІЗМІВ: ЗІСТАВНИЙ АНАЛІЗ	11
РОМАНЮК С. К. РЕКЛАМА ЯК МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ ОБ'ЄКТ А АНАЛІЗУ	15
БІГУНОВА С. А., ВАСИЛЬЧУК Н. В. ПОНЯТТЯ ПОЛІТИЧНОЇ КОРЕКТНОСТІ ТА ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ДАНОГО ЯВИЩА	18
БІГУНОВА С. А., КРАЄВСЬКИЙ П. І. КОНФЛІКТ ЯК СОЦІАЛЬНО-КОМУНІКАТИВНЕ ЯВИЩЕ	20
БІГУНОВА С. А., ГЕРАСИМЧУК В. С. ENGLISH COOKING RECIPE AS A SPECIAL KIND OF TEXT	23
БІГУНОВА С. А., КОРЗІЄНКО Н. В. ЕТИМОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТОПОНІМІВ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАРІАНТІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	25
БІГУНОВА С. А., ГРЕБЕНЮК Ю. К. ЕКСПЛІКАЦІЯ ТЕОРІЇ КОНЦЕПТІВ У НАУКОВОМУ РОЗВИТКУ	27
ВЕРЬОВКІНА О. Є., ГОНТАР В. Є. ЗІСТАВНИЙ АНАЛІЗ ІРОНІЧНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ АНГЛОМОВНОГО ТА УКРАЇНСЬКОГО ПОЛІТИЧНИХ ДИСКУРСІВ	29
ІВАШКЕВИЧ Е. Е. ОСОБЛИВОСТІ ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ (НА ПРИКЛАДІ ПЕРЕКЛАДУ О.ЛОГВИНЕНКОМ РОМАНУ Дж.Д.СЕЛІНДЖЕРА «НАД ПРІРВОЮ У ЖИТІ»)	34
КУШНІР Н. В. ЛІНГВО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ГЕНДЕРНО-СПРЯМОВАНОГО АНГЛОМОВНОГО РЕКЛАМНОГО ДИСКУРСУ	45
ЯСНОГУРСЬКА Л. М. ПРОЦЕС СЕМАНТИЗАЦІЇ КОМПОЗИТИВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ: СУЧАСНИЙ АСПЕКТ	47
ЯСНОГУРСЬКА Л. М. СУЧАСНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ КОМПОЗИТОЛОГІЇ В ДИСКУРСІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	51
ЯСНОГУРСЬКА Л. М., ОПАНАСЮК І. О. ОСОБЛИВОСТІ ГЕНДЕРНО-МАРКОВАНОЇ ЛЕКСИКИ В ОЦІННИХ МАСКУЛІННИХ НОМІНАЦІЯХ (НА МАТЕРІАЛІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ)	56
ЯСНОГУРСЬКА Л. М., КУЦМУС О. В. ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ОЗНАЧЕНЬ У ТЕКСТАХ НІМЕЦЬКОЇ ХУДОЖНЬОЇ ПРОЗИ	61
МОРОЗ Л. В., КРАЛЯ І. В. ДОСЛІДЖЕННЯ ДИСКУРСИВНИХ СТРАТЕГІЙ ПОМ'ЯКШЕННЯ ТА ДИСКРЕДИТАЦІЇ ЕВФЕМІЗМІВ	64
АНТЮХОВА Н. І., ЯЦЮРИК А. О. ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ ЗАСАДИ ФАСИЛІТАТИВНОГО СТАНОВЛЕННЯ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ	66
БЕЗКОРОВАЙНА О. В. ІГРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК МЕТОД РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ШКОЛЯРА НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	72
МОРОЗ Л. В., ПАШКО І. О. ПРО РОЗРОБКУ НОВІТНІХ МЕТОДІВ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ	75
ДУБРОВА А. С. ПРИНЦИПИ ІНТЕГРАЦІЇ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНІЙ МОВІ У ВНЗ	78
ГРОНЬ Л. В., ГУЗЬ С. М. КОМПЛЕКС ВПРАВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНИХ УМІНЬ АУДІЮВАННЯ ТА ЧИТАННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ	81
КОЗИЦЬКА О. А., ЮХИМЕЦЬ Т. В. СИТУАТИВНІ ВПРАВИ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	84
ДАНІЛОВА Н. Р. РОЛЬ ВИКЛАДАЧА У СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВНЗ	86
ДЕНИСЮК Л. В. ЗАСТОСУВАННЯ KEYС-МЕТОДУ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ У ВНЗ	88
ДУБРОВА А. С. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ-ЗАОЧНИКІВ ВИЩИХ МОВНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	90
КОВАЛЮК В. В. ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	93
ПАВЕЛКІВ К. М. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДЛЯ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ У ВИЩІЙ ШКОЛІ	94
БАТАЛІЯ Л. О. ІННОВАЦІЙНЕ НАВЧАННЯ В АЛЬТЕРНАТИВНИХ ШКОЛАХ КРАЇН ЗАХІДНОСЛОВ'ЯНСЬКОГО СВІТУ	98
КОЧУБЕЙ О. С. ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ СТРУКТУРНИХ КОМПОНЕНТІВ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФІЛОЛОГА	101
ТРОФІМЧУК В. М. ПРИНЦИП ОБОВ'ЯЗКОВОГО ВИКОРИСТАННЯ І РАЦІОНАЛЬНОГО СПІВВІДНОШЕННЯ АЛГОРИТМІЧНИХ, НАПІВЕВРИСТИЧНИХ ТА ЕВРИСТИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ДІЙ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ КОМУНІКАЦІЇ	105
ВАСИЛЬКЕВИЧ С. С. СЛОВОТВОРЕННЯ ЯК ЗАСІБ ОФОРМЛЕННЯ НОВИХ СЕМАНТИЧНИХ ПОЛІВ ЛЕКСИКИ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	107
МОРОЗ Л. В., БАТИН А. В., КОРОЛЬ О. Ю. НІМЕЦЬКИЙ РОМАНТИЗМ: СОЦІАЛЬНО-ІСТОРИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ ТА МЕТОДИЧНІ СТРАТЕГІЇ ВИВЧЕННЯ	110
ТРОФІМЧУК В. М. ТИПОЛОГІЯ РОЗВИТКУ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ В УКРАЇНІ ТА ЗА КОРДОНОМ	113

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ
ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ
ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН**

Збірник наукових праць

Наукові записки
Рівненського державного гуманітарного університету

Заснований в 2009 році

Рівне – 2015

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

Збірник наукових праць

Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету

Заснований у 2009 р.

Відповідальний редактор збірника: Петрівський Я.Б.
Відповідальний за підготовку збірника до видання: Мороз Л.В.
Технічний редактор: Ковалюк В.В.
Комп'ютерна верстка : Ковалюк В.В., Краля І.В., Ясногурська Л.М.

Підписано до друку 26.11.2015 р.
Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк різнографічний.
Ум. друк. арк. 24,02. Обл. вид. арк. 17,39. Наклад 100.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Остафова, 31
Рівненський державний гуманітарний університет.

Віддруковано в редакційно-видавничому відділі
Рівненського державного гуманітарного університету
33028 м. Рівне, вул. С.Бандери, 12, тел. 26-48-83

А – 43 Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. — Рівне: РДГУ, 2015. — 120 с.

ISBN 966 — 7281 — 09 — 03.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем викладання іноземної мови, філології, теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

УДК: 81'243
ББК 81.2